

Șăgalnic, vântul...

Aurel Oancea

Privirea mea tot orizontul l-a cuprins -
Eu nu mai știu nimic de tine, nu mai știu...
Caișii noștri-au înflorit, apoi au nins,
Nu mai puteau s-aștepte, e deja târziu,

Iar liliacul alb, ce-l îndrăgeai într-una,
Îmi pare și mai trist acum, fără tine
Și florile-i căzură, una câte una,
Mai rar, sperând că poate cea iubită vine.

Aud și-acum al glasului tău drag ecou
Și știu că vei veni la mine, ca-ntr-un vis,
Când iar vor fi pe ram flori albe de cais

Și liliacul alb va înflori din nou.
Îmi zvântă lacrima căzută pe furiș,
Șăgalnic, vântul, când se joacă prin frunziș.